

FL 2015 & Adrenalin Grand Prix

Na letišti ve Frýdlantu nad Ostravicí se od 3. do 11. července uskutečnil osmý ročník oblíbené plachtařské soutěže FL 2015 a již po čtvrté také soutěž Adrenalin Grand Prix. Na „efelko“ jsem se poprvé dostal v roce 2009. Od té doby se tam rád vracím pokaždé, když je to jen trochu možné.

Místní ogaři a děvuchy jsou náramně nápadití a neustále se snaží posouvat pomyslnou laťku výš a dál. Doslova zlomovým bodem bylo rozšíření soutěže v roce 2012 o kategorii Grand Prix. Pravidla se proti klasickým plachtařským soutěžím liší především tím, že všichni soutěžící vyráží na trať v jeden okamžik, prakticky ze stejného startovního bodu a ze stejné nadmořské výšky. Během letu pak musí správně

Hora a soutěžící větroně předvádějí hromadný start necelých 300 m nad jejím vrcholem.

Není proto divu, že když jsem ještě před začátkem letošní plachtařské sezony zvažoval, kam na závody, patřil Frýdlant opět mezi žhavé kandidáty. A protože se soutěž typu GP v současnosti v ČR létá jen na dvou letištích, bylo rozhodnuto - přihlásím se do AGP. V čem jsem naopak do poslední chvíle neměl jasno, bylo, s jakým větroněm se soutěže zú-

Do pohárové soutěže FL 2015 se přihlásilo celkem 19 závodníků. Startovní pole této soutěže bylo skutečně pestré, vřdyť se tu potkaly typy jako Phoebus A1, LS4, ASW 20 či LAK 17B FES 21 m.

Soutěže AGP se zúčastnilo šest závodníků a i zde piloti soupeřili na různých strojích. Mezi typy Cirrus, Jantar, G 102 a VSO-10 už ale tak velké výkonnostní rozdíly nejsou. Což nakonec potvrzuje i skutečnost, že během letošní soutěže každý z těchto typů zvítězil alespoň v jedné disciplíně.

Pro svou polohu na úpatí beskydských kopců patří frýdlantské letiště pro nás, piloty z nížin, k těm atraktivnějším. Je navíc ideálním startovním bodem pro přelety, ať už do polských

otočit všechny stanovené traťové body a pak už jen co nejdříve protnout cílovou pásku. Tento způsob letů je atraktivní nejen pro samotné závodníky, ale i pro všechny nelétající pozorovatele. Obzvláště, je-li startovním bodem Lysá

částním. Ve stejném termínu totiž probíhalo Plachtařské mistrovství juniorů ČR a o naše klubové větroně byl celkem zájem. Nakonec vše dobře dopadlo, v hangáru zůstala ještě jedna VSO-10, tak nebylo co řešit.

Beskyd, na Malou či Velkou Fatru nebo dokonce na Vysoké a Nízke Tatry. Všechny těchto lokalit jsme si parádně užili. Začátek letošního července byl možná až nezvykle horký. Nicméně plachtění takové počasí přálo a při-

neslo rekordní počet odletěných disciplín. Z 9 soutěžních dní bylo 8 letových!

Začátek soutěže vyšel na pátek a část závodníků přijela až během nadcházejícího víkendu. To ovšem nebránilo tomu, aby prozatím ještě nekompletní startovní pole bez problémů odstartovalo a prakticky tak zahájilo letošní ročník obou soutěží. Hned první soutěžní den sliboval slušné termické podmínky, proto nám organizátoři bez velkých rozpaků naplánovali trať na Nízké Tatry s otočným bodem přímo na Chopku. V AGP s námi startoval také jediný zahraniční účastník soutěže Michal Chudy z aeroklubu Bielsko-Bialski, kterému Jiří Pělucha pohotově tlumočil do polštiny všechny důležité informace týkající se startovní procedury. V dalších dnech už pokyny startéra po předchozí dohodě zněly v angličtině.

Po efektním hromadném protnutí startovní pásky jsme vyrazili směr Slovensko. Počasí odpovídalo předpovědi, a tak jsme se bez problémů dostali do oblasti Ružomberka. Tam, před Nízkými Tatrami, nasadil právě Michal Chudy vítězný trháč. Jako první vyrazil vstříc majestátným kopcům a my ostatní, kteří jsme postupovali vpřed s větším respektem, jsme jej znova viděli až v cíli, kde už na nás celý šťastný čekal. První den se tedy vydařil a jak piloti AGP, tak FL si večer pochvalovali skvělé počasí a krásy Tater.

Další den, tentokrát už v kompletní sestavě, jsme si výlet do Nízkých Tater zopakovali. Trať, dlouhá 313 km, nás nejprve zavedla k prvnímu otočnému bodu, Babí Hoře na slovensko-polské hranici, odkud jsme pokračovali takřka přesně na jih až k Nízkým Tatrám. Dále trať vedla podél hlavního hřebenu Nízkých Tater až k otočnému bodu poblíž obce Polomka. Počasí bylo ještě lepší než předchozí den, a tak let probíhal bez jakýchkoli krizí a zvláště tatranská část byla „jízda“. Když jsme se přes Velkou Fatru vraceli zpět k Frýdlantu, začalo zprvu ubývat mraků a později i kolem leticích větroňů. Nejdéle jsem alespoň vizuální kontakt držel s Janem Marethem. Ale ten během delšího přeskoku k Malé Fatře ztratil dost výšky a byl nucen před fatranskými kopci uhnout a dál pokračovat oklikou. Mně to s „Vosou“ v této fázi

letu lépe drželo a mohl jsem pokračovat dál v podstatě po kurzu. Nad hřebenem Malé Fatry jsem se potkal s Davidem Císařem a až na úroveň Čadce jsme se drželi spolu. Tam už jsme měli oba dostatek výšky na dokluz do cíle a David začal, pomalu ale jistě, se svým Cirrusem mojí „Vose“ ujíždět. Do cíle

jsem přiletěl jako druhý a přesto, že mě nakonec penalizace za chyby, kterých jsem se dopustil při odletu, odsunuly na třetí místo, byl jsem nadmíru spokojen.

Tak by se dalo pokračovat popisem všech soutěžních disciplín. Další dny probíhaly podle podobného scénáře, jen teploty byly vyšší a tratě kratší. Proto, když po téměř týdnu kaž-

dodenního létání vyšlo na středu neletové počasí, den volna všichni uvítali.

Dokonce se našla skupinka závodníků, kteří potají vzpomínali na to, jak tu bylo předešlé ročníky krásně, když to všude čvachtalo a cákalo. Dokonce to dospělo až ke skandování hesla „Vraťte nám náš Frýdlant!“.

Byť jsem si zpočátku myslel, že moje letošní účast bude spíše „rodinná dovolená“, díky tomu, že se mi s „Vosou“ docela dařilo, to byly nakonec i pro mě závody. Během letošního AGP jsem s v osmi dnech nalétal takřka 30 hodin, více než 1500 km a trůfám si říct, že získal i skupinku fanoušků tohoto dnes již často opomíjené větroně.

V soutěži FL 2015 zvítězil Jaroslav Buryan z aeroklubu Zábřeh, na druhém místě se umístil Dušan Gadas z Hranic a třetí skončil Miloš Matějka z Berouna.

V Adrenalin Grand Prix dopadlo pořadí následovně, první místo Rostislav Stryk z domácího aeroklubu, druhé místo René Hudák AK Kunovice a třetí David Císař z AK Křižanov.

Díky vynikajícímu organizačnímu týmu je frýdlantské letiště velmi příjemným místem i pro „nelétající pozemní doprovod“ složený z rodin a přátel závodníků. A protože aktivity místních nesměřují jen do letních měsíců, už teď se těším na další návštěvu Frýdlantu a třeba i na saunu.

RENÉ HUDÁK, AK Kunovice

Foto Aeroklub Frýdlant n. Ostravici

